

Je veux encore une fois marcher ici sur l'herbe est dédié aux 3030 victimes juives du village natal de Reizl Zychlinsky.

Iles – Je veux être une négresse

Dieu avait caché sa face

Je veux encore une fois marcher ici sur l'herbe

Portes muettes de Reizl Zychlinsky

Ce recueil de Reizl Zychlinski paraît en yiddish, en 1962 sous le titre Chvaïgndikè Tirn. Portes muettes, la version française a été traduite et préfacée par Rachel Ertel.

L'un de ces poèmes rend hommage aux juifs de son village natal exterminés en Pologne.

Poème n°10 : Iles, extrait de la 1ère section « Murs »

א וואַלקן האָט זיך אויסגעצויגן
 אויף אלע פיר
 און ווייסט נישט,
 אויסדרייען דעם האַלדז,
 אָדער נישט?
 צוויי פרויען זיינען איינגעשלאָפן
 ביי אַ טיש.
 אין זייערע גרויע קעפּ
 וואַרצלען הויכע, נאַסע ביימער,
 שפיצן פייגל.
 פון זייערע חלומות שוילן זיך אויס
 אינדזלען —
 אויף ווייטע, פאַרנעפּלטע ימען.

Un nuage s'est étiré
 à quatre pattes
 et ne sait
 s'il doit pivoter sur son cou
 ou pas ?
 Deux femmes se sont endormies
 à une table.
 Dans leurs chevelures grises
 racines profondes, troncs humides,
 becs d'oiseau.
 De leurs rêves s'écaillent
 des îles
 sur de lointaines mers brumeuses.

Poème n°11 : Je veux être une négresse, extrait de la 1ère section « Murs »

כ'וויל זיין אַ נעגערין.
 מיט געלע אויגן
 טרינקען די לכנות.
 מיט גראַבע ליפן
 זויגן שוואַרצע זאַפטן פון די נעכט.
 אויף הויכע,
 שוואַרצע,
 דינע פיס
 אַרומפליען איבער דער שטאַט,
 און מיט די ראַזע פיאַמעס אַנזאָגן —
 אַ נייעם מענטש.

Je veux être une négresse.
 De mes yeux jaunes
 boire les lunes.
 De mes lèvres épatées
 boire les sucs noirs des nuits.
 Sur mes jambes
 longues
 fines
 parcourir la ville,
 et des plantes roses de mes pieds annoncer
 un homme nouveau.

Poème n°12 : *Dieu avait caché sa face*, extrait de la 3ème section « Prière »

אלע וועגן האבן געפירט צום טויט,
אלע וועגן.
אלע ווינטן האבן געאטעמט מיט פארראט,
אלע ווינטן.
אויף אלע שוועלן האבן געכילט ביזע הינט,
אויף אלע שוועלן.
אלע וואסערן האבן אונדז אויסגעלאכט,
אלע וואסערן.
אלע נעכט זיינען פעט געווארן פון אונדזער שרעק,
אלע נעכט.
און די הימלען זיינען געווען נאקעט און ליידיק, —
אלע הימלען.
נאָט האָט פאַרבאַהאַלטן זיין פנים.

Toutes les routes menaient à la mort,
toutes les routes.
Tous les vents soufflaient trahison,
tous les vents.
Sur tous les seuils aboyaient des chiens,
sur tous les seuils.
Toutes les eaux se riaient de nous,
toutes les eaux.
Toutes les nuits s'engraissaient de nos peurs,
toutes les nuits.
Et les cieus étaient nus et vides, -
tous les cieus.
Dieu avait caché sa face.

Poème n°13 : *Je veux encore une fois marcher ici sur l'herbe*, extrait de la 3ème section « Prière » (partie I)

Dédié aux 3030 victimes de mon village natal qui ont péri dans les chambres à gaz de Chelmno, en Pologne, en avril 1942

איך וויל נאך אמאל דא גיין
איבערן גראָס,
און וויינען
פאר דעם הימל,
און פאר דעם ווינט,
וואָס ווייעט פאר מיין פנים.
איך וויל נאך אמאל אויסמעסטן דאָס אומגליק
אויף אַט דעם שטיקל ערד,
וואָס איז אמאל געווען מיין היים.
די טיר איז נישטאָ,
און די מאמע —
זי וועט מער נישט אהיים קומען
אַ פארשניטע,
מיט אַ בלויען קרוג מילך אין דער האַנט, —
און מיט אַ בלויען פארטאָג אין די אויגן.
די פענצער וויינען נישטאָ,
די זון וועט מער נישט וואַנדערן
פון וואַנט צו וואַנט,
פון ווינקל צו ווינקל,
און אויסצויבערן מיר
אַ גרינע קאָץ אויף אַ בענקל.
נאָר די ווערבעס ביים טייך זיינען דאָ —
מיין טרער פאלט אַרײַן אין וואַסער,
און צעשמערט אויף אַ וויילע זייער רוב.

Je veux une fois encore marcher
ici sur l'herbe
et jeter mes larmes
au ciel
et au vent
qui évente mon visage.
Je veux que mes pas prennent encore une fois
la mesure du malheur sur ce lopin de terre
où jadis se trouvait ma maison.
La porte n'est pas là
et ma mère
jamais plus ne rentrera
couverte de neige
une cruche à lait bleue à la main
et une aube bleue dans les yeux.
Les fenêtres ne sont pas là
le soleil ne se promènera plus
de mur en mur
de coin en coin
enchantant pour moi
un chat vert sur un tabouret.
Mais les saules au bord de la rivière sont là
mes larmes tombent dans l'eau
et en trouble la paix.

Source : *Portes muettes*, Reizl Zychlinsky, traduit du yiddish et préfacé par Rachel Ertel (L'improviste, 2007)